

Bruksela, 15 marca 2018 r.
(OR. en)

7201/18

PUBLIC 9
INF 31

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – GRUDZIEŃ 2017 R.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w grudniu 2017 r.¹²

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt ustawodawczy został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W GRUDNIU 2017 R.

3581. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. TRANSPORTU, TELEKOMUNIKACJI I ENERGII), które odbyło się w Brukseli w dniach 4 i 5 grudnia 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylająca dyrektywy Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 53–86	42/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Słowenii i Grecji

W Radzie i w jej organach przygotowawczych Republika Słowenii i Republika Grecka zawsze podtrzymywały stanowisko, że te państwa członkowskie – jak na przykład Słowenia i Grecja – w których żegluga śródlądowa jest działalnością ograniczoną i prowadzoną nieczęsto, przede wszystkim do celów lokalnych lub/i sezonowych na drogach wodnych niemających powiązania ze śródlądowymi drogami wodnymi innych państw członkowskich, powinny być zwolnione z obowiązku transpozycji i wdrożenia przepisów zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającej dyrektywy Rady 96/50/WE i 91/672/EWG.

Nie dość, że Republika Słowenii i Republika Grecka nie mają śródlądowych dróg wodnych powiązanych z sieciami żeglugowymi innych państw członkowskich, to są one zwolnione z obowiązku transpozycji i wdrożenia obowiązujących przepisów UE w zakresie śródlądowych dróg wodnych i do chwili obecnej nie dokonały transpozycji ani wdrożenia żadnych stosownych wymogów prawnych.

W związku z powyższym, oraz o ile na ich terytorium żegluga po śródlądowych drogach wodnych nie jest technicznie możliwa zgodnie z unijną klasyfikacją śródlądowych dróg wodnych, a także jak wyraźnie zostało to stwierdzone w ocenie skutków towarzyszących stosownemu wnioskowi ustawodawczemu, Republika Słowenii oraz Republika Grecka są zdania, że nie powinny być zobowiązane do transpozycji niniejszej dyrektywy oraz że nie zachodzi taka potrzeba.

Jak zostało to wielokrotnie stwierdzone podczas przedmiotowych negocjacji na forum Rady i jej organów przygotowawczych, Republika Słowenii i Republika Grecka pragną podkreślić, że obowiązek transpozycji i wdrożenia przedmiotowej dyrektywy w przypadku państw członkowskich takich jak Słowenia i Grecja nakłada nieproporcjonalne i niepotrzebne obciążenia administracyjne bez uzasadnionej wartości dodanej w odniesieniu do sektora żeglugi śródlądowej UE lub mobilności pracowników.

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2380 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2010/40/UE w odniesieniu do okresu przyjmowania aktów delegowanych (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. 340 z 20.12.2017, s. 1–3	52/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2391 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 w odniesieniu do typologii terytorialnych (Tercet) Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 1–6	49/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej Dz.U. L 338 z 19.12.2017, s. 1–7	50/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Komisji w sprawie okresu przejściowego Komisja przypomina, że celem nowej metodyki jest utrzymanie ciągłej ochrony przemysłu unijnego przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, szczególnie tymi, które wynikają ze znaczących zakłóceń na rynku. W tym względzie Komisja zadba o to, aby przemysł unijny nie napotykał żadnych dodatkowych obciążeń przy występowaniu o ochronę na podstawie instrumentu antydumpingowego, szczególnie przy składaniu ewentualnych wniosków o przegląd wygaśnięcia po wejściu w życie nowej metodyki.			
Oświadczenie Komisji dotyczące art. 23 oraz współpracy z Parlamentem Europejskim i Radą Za każdym razem, kiedy Komisja będzie zamierzała sporządzić lub zaktualizować sprawozdanie na podstawie art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego, poinformuje o tym Parlament Europejski i Radę. Kiedy Parlament Europejski lub Rada poinformują Komisję, że ich zdaniem warunki sporządzenia lub aktualizacji sprawozdania na podstawie art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego są spełnione, Komisja podejmie odpowiednie działania i poinformuje o nich odpowiednio Parlament Europejski i Radę.			

Oświadczenie Komisji dotyczące sprawozdań na podstawie art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego

Komisja szybko skorzysta z możliwości sporządzenia sprawozdań dotyczących znaczących zakłóceń, przewidzianych w art. 2 ust. 6a) lit. c) rozporządzenia podstawowego, tak by zainteresowane strony dysponowały tymi sprawozdaniem, kiedy będą przygotowywać wnioski, do których art. 2 ust. 6a) rozporządzenia podstawowego może mieć zastosowanie. Udzieli zainteresowanym stronom wskazówek dotyczących sposobu korzystania z tych sprawozdań.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej powołanej na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową odnośnie do siedziby stałego Sekretariatu	14124/17
DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na trzydziestym siódmym posiedzeniu Stałego Komitetu Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, w odniesieniu do poprawki do załącznika II do konwencji	14671/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2301 z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Ambasadorów AKP–UE w odniesieniu do wdrożenia art. 68 umowy o partnerstwie AKP–UE Dz.U. L 329 z 13.12.2017, s. 45–48	14346/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2234 z dnia 4 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/2382 w sprawie ustanowienia Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) Dz.U. L 319 z 5.12.2017, s. 80–80	14358/17
Konkluzje Rady w sprawie postępów we wdrażaniu transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) i w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” w odniesieniu do transportu	15425/17
Konkluzje Rady w sprawie cyfryzacji w transporcie	15431/17
Konkluzje Rady „Przegląd śródkresowy programów Galileo i EGNOS oraz przegląd działania Agencji Europejskiego GNSS”	15435/17

3582. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DO SPRAW GOSPODARCZYCH I FINANSOWYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 5 grudnia 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Pakiet dotyczący VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7–22 Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/2459 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 32–33 Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2454 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 1–6	14126/17 14127/17 14128/17	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Deklaracja Rady odnosząca się do art. 2 dyrektywy zmieniającej

Rada i Komisja uznają potrzebę ustanowienia szczegółowych przepisów wykonawczych na potrzeby stosowania art. 2 w rozporządzeniu wykonawczym Rady w celu wsparcia zmian w dyrektywie 2006/112/WE, które to przepisy wykonawcze będą miały zastosowanie od 1 stycznia 2021 r. Rada uznaje potrzebę terminowego przyjęcia takiego rozporządzenia wykonawczego przed 1 stycznia 2020 r., aby zapewnić jego stosowanie od 2021 r.

Rada apeluje w związku z tym do Komisji, by niezwłocznie rozpoczęła przygotowywanie takich przepisów wykonawczych oraz by, z uwzględnieniem zasad lepszego stanowienia prawa, przeprowadziła w ramach tego procesu konsultacje z zainteresowanymi przedsiębiorstwami, a także z państwami członkowskimi.

Jeżeli chodzi w szczególności o przepisy dotyczące interfejsów elektronicznych, takich jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki, w przepisach wykonawczych należy rozważyć m.in. następujące elementy:

- definicja sytuacji, w jakich uznaje się, że podatnik ułatwia sprzedaż towarów przy użyciu interfejsu elektronicznego;
- szczególne przepisy dotyczące uznania wysyłki lub transportu towarów za powiązaną z dostawą za pomocą interfejsu elektronicznego na rzecz nabywcy, kiedy interfejs elektroniczny jest używany do ułatwienia sprzedaży towarów;
- szczególne przepisy dotyczące warunków ustalania, kiedy płatność zostaje przyjęta, a także ogólne obowiązki dotyczące interfejsów elektronicznych, kiedy interfejs elektroniczny jest używany do ułatwienia sprzedaży towarów i kiedy uznaje się, że sam otrzymał i dostarczył towary;
- rodzaj informacji, które należy przechowywać w ewidencji podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług na rzecz osób niebędących podatnikami na terytorium Wspólnoty przy użyciu interfejsu elektronicznego, z uwzględnieniem tego, jakie informacje są dostępne dla tych podatników, jakie informacje są istotne dla administracji podatkowych i jakie informacje są proporcjonalne do celu danego przepisu, a także z uwzględnieniem potrzeby przestrzegania ogólnego rozporządzenia (UE) 2016/679 o ochronie danych.

Rada uznaje potrzebę zapewnienia, by wdrożenie nowych przepisów, w tym w odniesieniu do zgodności, nie odbyło się ze szkodą dla przedsiębiorstw z siedzibą w UE.

Rada wzywa Komisję do zapewnienia niezbędnych ram dotyczących wdrożenia odnośnych systemów celnych oraz do monitorowania ich wdrażania z myślą o zapewnieniu wprowadzenia tych niezbędnych systemów do 2021 r. w celu wspierania wdrażania od tej daty punktu kompleksowej obsługi w zakresie importu.

Rada i Komisja dołożą wszelkich starań w celu zapewnienia, by:

- przepisy wykonawcze niezbędne do prawidłowego stosowania art. 2 dyrektywy zmieniającej zostały przyjęte do końca 2019 r., oraz
- modernizacja krajowych systemów importu w ramach UKC, o której mowa w wierszu 14 tabeli w pkt II załącznika do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/578 z dnia 11 kwietnia 2016 r. ustanawiającej program prac dotyczący rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym, łącznie z niezbędnymi zmianami w modelu danych dla wiadomości, została przeprowadzona w terminie.

Jeżeli nie wydaje się prawdopodobne, że przyjęcie szczegółowych przepisów wykonawczych na potrzeby wykonania art. 2 dyrektywy zmieniającej jest możliwe do osiągnięcia w rozsądnym terminie, bądź jeżeli nie wydaje się prawdopodobne, że niezbędne systemy informatyczne VAT i niezbędne celne systemy informatyczne zostaną wprowadzone na czas, Komisja – nie później niż do końca 2019 r. – oceni, czy artykuł ten może być nadal prawidłowo stosowany od 1 stycznia 2021 r.

W zależności od wyników tej oceny Komisji Rada może zwrócić się do Komisji o przedłożenie jej w trybie pilnym wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy 2006/WE/112, z myślą o pełnym lub częściowym odroczeniu stosowania art. 2 i 3 dyrektywy zmieniającej.

Komisja odnotowuje obawy Rady i uwzględni je w jak największym stopniu, aby w trybie pilnym przedsięwziąć stosowne działania.

Rada podkreśla, że trzeba wzmocnić współpracę między państwami członkowskimi w celu zwalczania oszustw związanych z VAT i z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie zamiar Komisji – wyrażony w komunikacie dotyczącym działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT: „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” – odnoszący się do przedłożenia przed końcem 2017 r. wniosku ustawodawczego służącego wzmocnieniu prawnych i operacyjnych środków w dziedzinie współpracy administracyjnej, w tym postępowań administracyjnych, w celu skuteczniejszej walki z oszustwami związanymi z VAT. Rada przywołuje w tym kontekście konkluzje Rady z 25 maja 2016 r.

Oświadczenie Malty i Cypru

W odniesieniu do oświadczenia Rady dotyczącego art. 2 projektu dyrektywy, w szczególności ostatniego akapitu tego oświadczenia, który dotyczy współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi:

Malta i Cypr w pełni popierają wzmocnienie współpracy administracyjnej i wzywają Komisję do pozytywnego rozpatrzenia w ewentualnych przyszłych wnioskach w tej sprawie kwestii uwzględnienia adekwatnej kompensaty w przypadkach nieproporcjonalnego obciążenia dla danego państwa członkowskiego; jak już miało to miejsce w pierwotnym wniosku z 1 grudnia 2016 r. (w którym wzmocnionym proponowanym przepisom dotyczącym postępowań administracyjnych prowadzonych za pośrednictwem państw członkowskich identyfikacji towarzyszyła adekwatna opłata przekazywana przez państwa członkowskie konsumpcji; opłata ta miała rekompensować koszty poboru i kontroli).

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady „Reagowanie na wyzwania związane z opodatkowaniem zysków z gospodarki cyfrowej”	15445/17
Konkluzje Rady na temat sprawozdania Komisji dla Rady dotyczącego wdrożenia i oceny dyrektywy Rady 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego	14481/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2381 z dnia 5 grudnia 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej Dz.U. L 340 z 20.12.2017, s. 4–5	14382/17
Oświadczenie Rady Rada uznaje, że Unia Europejska i Królestwo Norwegii są sąsiadami, dynamicznymi partnerami handlowymi, a także stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego celem jest wspieranie stałego i zrównoważonego wzmocnienia stosunków handlowych i gospodarczych między Umawiającymi się Stronami. Ze względu na te bliskie stosunki Umowę pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Norwegii o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw oraz odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie podatku od wartości dodanej należy uznać za szczególną, w związku z czym Rada oświadcza, że niniejsza Umowa nie stanowi precedensu dla przyszłych umów w tej dziedzinie między Unią Europejską a państwami trzecimi. W szczególności wszelkie ewentualne przyszłe umowy dotyczące wymiany ukierunkowanych informacji za pośrednictwem sieci Eurofisc, ustanowionej na mocy rozdziału X rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010, powinny być ograniczone do tego, co jest bezwzględnie konieczne oraz możliwe w celu zwalczania transgranicznych oszustw między Unią a danym państwem trzecim.	
Konkluzje Rady w sprawie Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)	14789/17
Konkluzje Rady w sprawie realizacji wspólnej deklaracji przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego	14802/17

Konkluzje Rady w sprawie unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych Dz.U. C 438 z 19.12.2017, s. 5–24		15429/17	
Decyzja Rady (UE) 2017/2429 z dnia 5 grudnia 2017 r. uchylająca decyzję 2008/713/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Zjednoczonym Królestwie Dz.U. L 344 z 23.12.2017, s. 6–8		14852/17	
Zalecenie Rady z dnia 5 grudnia 2017 r. mające na celu skorygowanie znaczącego odnotowanego odchylenia od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego w Rumunii Dz.U. C 439 z 20.12.2017, s. 1–3		14853/17	
Decyzja Rady (UE) 2017/2389 z dnia 5 grudnia 2017 r. stwierdzająca, że Rumunia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 16 czerwca 2017 r. Dz.U. 340 z 20.12.2017, s. 49–50		14854/17	
3583. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów), które odbyło się w Brukseli w dniach 7 i 8 grudnia 2017 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2398 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 87–95	45/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: HR, PL, UK
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27–33	59/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: UK

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 96–101	57/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2305 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zmian zasobów na rzecz spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz zasobów na cel „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” i na cel „Europejska współpraca terytorialna” Dz.U. L 335 z 15.12.2017, s. 1–5	53/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2306 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 230/2014 ustanawiające Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju Dz.U. L 335 z 15.12.2017, s. 6–10	54/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: UK
Deklaracja dotycząca źródeł finansowania środków pomocy na podstawie art. 3a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju Parlament Europejski, Rada i Komisja zgadzają się, że budowanie zdolności na rzecz rozwoju i bezpieczeństwa służącego rozwojowi powinno być finansowane w ramach działu IV wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, przede wszystkim poprzez przegrupowania środków, przy jednoczesnym zachowaniu w możliwie maksymalnym zakresie równowagi finansowej wśród wszystkich instrumentów. Ponadto bez uszczerbku dla prerogatyw władzy budżetowej w ramach rocznej procedury budżetowej takie przegrupowania środków nie powinny obejmować wykorzystania środków przydzielonych na działania zapisane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającym Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020.			

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 14/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Przegląd wyników dotyczący zarządzania sprawami przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej”	14833/17
Konkluzje Rady w sprawie wzmocnionych środków na rzecz ograniczania poziomej segregacji płciowej w edukacji i zatrudnieniu	15468/17
Konkluzje Rady pt. „Przyszłość pracy: e-ewolucja”	15506/17
Konkluzje Rady w sprawie intensyfikacji wsparcia i opieki w warunkach środowiskowych dla samodzielnego funkcjonowania	15563/17
Konkluzje Rady w sprawie zdrowia w społeczeństwie cyfrowym – dokonywanie postępów w zakresie innowacji w dziedzinie zdrowia wykorzystujących potencjał danych Dz.U. C 440 z 21.12.2017, s. 3–9	14079/17
Konkluzje Rady: Transgraniczne aspekty polityki alkoholowej – zwalczanie szkodliwego używania alkoholu Dz.U. C 441 z 22.12.2017, s. 3–7	14083/17
Oświadczenie Włoch Włochy doceniają działania prezydencji estońskiej, która stara się rozwiązać problem mający tak duże znaczenie dla polityki zdrowia publicznego, jakim jest walka z niektórymi aspektami szkodliwego używania alkoholu; dlatego też nie zamierzają utrudniać przyjęcia konkluzji w tej sprawie. Włochy są jednak zmuszone wyrazić ubolewanie w związku z faktem, że w tekście konkluzji nie uwzględniono ani wyraźnie nie podkreślono niektórych kwestii, które uważają za istotne. Kwestie te wiążą się z pozytywnym doświadczeniem Włoch, które pokazuje, że pomimo pewnych niepokojących aspektów związanych z nadmiernym spożyciem alkoholu, zwłaszcza wśród młodzieży, średnie spożycie alkoholu we włoskim społeczeństwie należy do zdecydowanie najniższych w Europie: Włosi ograniczają się do umiarkowanego i świadomego spożywania napojów o niskiej zawartości procentowej alkoholu, jednocześnie zachowując zdrowy styl życia i odżywiania.	

W związku z tym Włochy chciałyby podkreślić, że nieszkodliwe spożywanie alkoholu nie prowadzi do znaczącego wzrostu zagrożeń dla zdrowia; jest to również zgodne ze wskazówkami i sformułowaniami stosowanymi przez organizacje międzynarodowe, takie jak WHO, które zawsze odnoszą się do szkodliwego używania alkoholu, a nie do samego spożywania alkoholu.

Włochy uważają ponadto, że aby zapewnić skuteczność polityk prewencyjnych i skuteczne komunikowanie się ze społeczeństwem, zwłaszcza z młodzieżą, niezbędne jest zastosowanie podejścia wielosektorowego, które obejmie również podmioty działające w przedmiotowej branży.

Włochy uważają również, że przyjęcie środków podatkowych nie stanowi samo w sobie rozwiązania o potwierdzonej skuteczności; wręcz przeciwnie – rozwiązanie takie mogłoby skutkować rozwojem nielegalnych źródeł zaopatrzenia, także za pośrednictwem alternatywnych kanałów, co z kolei mogłoby wiązać się z zagrożeniami dla bezpieczeństwa i zdrowia konsumentów.

Włochy uważają również, że jest jeszcze za wcześnie na zajmowanie się problemem etykietowania, zważywszy że w pierwszych miesiącach przyszedł roku branża ma przedstawić swoją propozycję w tej sprawie.

Włochy podkreślają, że żadna krajowa inicjatywa dotycząca etykietowania nie może naruszać przewidzianych w Traktatach zasad swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi.

Włochy proszą o włączenie niniejszego oświadczenia do protokołu posiedzenia.

3584. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych), które odbyło się w Brukseli w dniach 7 i 8 grudnia 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Decyzja Rady (UE) 2017/2269 z dnia 7 grudnia 2017 r. ustanawiająca wieloletnie ramy prac Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018–2022 Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 1–4	14423/16	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Rady w sprawie przeglądu wieloletnich ram prac, które ma zostać wydane podczas przyjmowania decyzji i zamieszczone w protokole posiedzenia Rady

Zgodnie z art. 30 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007 („rozporządzenia”) w 2017 r. zostanie przeprowadzona niezależna, zewnętrzna ocena unijnej Agencji Praw Podstawowych (FRA). Zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Komisja – po ocenieniu sprawozdania z oceny i zaleceń wydanych na jego podstawie przez zarząd FRA – może rozważyć przedłożenie wniosków dotyczących koniecznych jej zdaniem zmian w rozporządzeniu.

W tym kontekście Rada zgadza się szczegółowo przeanalizować wszelkie wnioski dotyczące zmian w rozporządzeniu, które Komisja może się zdecydować przedłożyć, w tym wnioski dotyczące rozszerzenia kompetencji tej Agencji na dziedzinę współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Rada zgadza się również szczegółowo przeanalizować wszelkie wnioski mające usprawnić procedury dotyczące zarządzania Agencją i jej funkcjonowania.

Oświadczenie Rady w sprawie mniejszości narodowych, które ma zostać wydane podczas przyjmowania decyzji i zamieszczone w protokole posiedzenia Rady

Celem przedmiotowej decyzji Rady nie jest zdefiniowanie pojęcia „mniejszość narodowa”, a zatem działania Agencji Praw Podstawowych przewidziane w art. 2 lit. b) nie wpływają ani na definicję, ani na istnienie terminu „mniejszość narodowa” w prawie krajowym, ani też na podział kompetencji między Unią a państwami członkowskimi w tym zakresie.

Oświadczenie Komisji

Komisja wyraża ubolewanie z powodu braku porozumienia w sprawie włączenia do wieloletnich ram prac dla Agencji Praw Podstawowych UE na lata 2018–2022 proponowanych nowych obszarów tematycznych współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

Komisja przypomina, że w następstwie wejścia w życie traktatu z Lizbony współpraca policyjna i współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych stały się częścią prawa unijnego i dlatego na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007 wchodzą w zakres zadań agencji, podobnie jak wszystkie dziedziny podlegające kompetencjom Unii.

Jeśli te obszary tematyczne nie zostaną uwzględnione w decyzji Rady ustanawiającej wieloletnie ramy prac dla agencji na lata 2018–2022, agencja będzie nadal wykonywała swoje zadania w tych obszarach na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007.

W następstwie zewnętrznej oceny agencji przeprowadzonej w 2017 r. Komisja przedkłada sprawozdania z oceny i zalecenia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów oraz podaje je do wiadomości publicznej.

Po analizie sprawozdania z oceny i zaleceń Komisja może przedłożyć wnioski dotyczące zmian do rozporządzenia (WE) nr 168/2007, które uzna za konieczne, jak przewidziano w art. 31 ust. 2 rozporządzenia.

Oświadczenie Austrii, Belgii, Finlandii, Niemiec, Portugalii, Słowenii, Szwecji, Litwy, Republiki Czeskiej, Włoch, Luksemburga i Irlandii

Austria, Belgia, Finlandia, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Litwa, Republika Czeska, Włochy, Luksemburg i Irlandia wyrażają ubolewanie, że w wieloletnich ramach prac dla Agencji Praw Podstawowych nie udało się uwzględnić obszarów współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych pomimo faktu, że obszary te są szczególnie związane z prawami podstawowymi, a zatem powinny być częścią regularnej działalności Agencji. Należy ponadto przypomnieć, że Agencja prowadzi już w tych obszarach działalność na wniosek zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007.

Austria, Belgia, Finlandia, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Litwa, Republika Czeska, Włochy, Luksemburg i Irlandia potwierdzają swoje poparcie dla włączenia współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych do obszarów działalności Agencji i powrócą do tej kwestii w kontekście wniosków dotyczących zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007. Zwracamy się do Komisji, by przedłożyła wniosek w tej sprawie w następstwie niezależnej oceny zewnętrznej, która ma zostać przeprowadzona w 2017 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady w sprawie intensyfikacji walki z nielegalnym obrotem wyrobami tytoniowymi w UE	15638/17

Oświadczenie Komisji

Komisja z zadowoleniem przyjmuje poparcie Rady dla swojej strategii zwalczania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi, w szczególności obrotu papierosami określanymi jako „tanie białe”, który nadal pozostaje niepokojącym zjawiskiem.

Komisja ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Radę zachętę do propagowania w państwach trzecich – zwłaszcza państwach, z których głównie pochodzi nielegalny tytoń, i państwach tranzytowych – Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi.

W świetle powyższych uwag Komisja ubolewa jednak, że jeśli chodzi o działania wewnętrzne, Rada zwraca się do państw członkowskich tylko o rozważenie ratyfikowania i wdrożenia tego protokołu.

Z punktu widzenia Komisji stawia to pod znakiem zapytania spójność unijnych działań zewnętrznych i wewnętrznych oraz zasadę lojalnej współpracy. Ponadto rodzi to problemy co do interpretacji prawnej, zwłaszcza jeśli chodzi o wiążący charakter umów zawieranych przez Unię wynikający z art. 216 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Oświadczenie Węgier

Węgry głęboko ubolewają nad tym, że Komisja Europejska odmówiła przełożenia terminu głosowania nad rozporządzeniem wykonawczym dotyczącym standardów technicznych utworzenia i funkcjonowania systemu śledzenia wyrobów tytoniowych, które to rozporządzenie ma zostać przyjęte na podstawie art. 15 dyrektywy o wyrobach tytoniowych (2014/40/UE). Głosowanie, które zakończyło się 29 listopada 2017 r., toruje niestety drogę do wprowadzenia systemu identyfikacji i śledzenia, który nie tylko jest bardzo drogi i skomplikowany, ale przede wszystkim zupełnie nie służy zakładanemu celowi: zwalczaniu nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi. Węgry przypominają, że najpoważniejszym trendem w tym nielegalnym procederze jest przemysł papierosów określanych jako „tanie białe” i że kosztowny system identyfikacji i śledzenia, który będziemy musieli stosować od 20 maja 2019 r., w żaden sposób nie pomoże w walce z ich przemysłem.

Godny ubolewania jest również fakt, że pomimo zobowiązania podjętego przez Grupę Roboczą Wysokiego Szczebla Dyrektorów Generalnych Służb Celnych i pomimo ponawianych przez Węgry próśb (w tym w formie wspólnego oświadczenia dyrektorów służb celnych z Węgier, Polski i Słowacji, które zasadniczo poparło 11 państw członkowskich) odmówiono możliwości przeprowadzenia na odpowiednich forach Rady merytorycznej debaty, która dotyczyłaby kwestii konkurencyjności i ewentualnego poważnego zakłócenia konkurencji ze szkodą dla małych producentów.

Węgry chciałyby podtrzymać swoje oświadczenie, które przedstawiły na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności 30 listopada 2017 r., w szczególności chciałyby powtórzyć, że:

- system identyfikacji i śledzenia nie rozwiąże problemu nielegalnego obrotu na światowym rynku wyrobów tytoniowych, ponieważ nie zapewniono jego interoperacyjności z systemami stosowanymi przez państwa trzecie;
- system identyfikacji i śledzenia będzie w sposób skandaliczny faworyzował zarówno duże korporacje tytoniowe (co najprawdopodobniej doprowadzi do dalszej konsolidacji sektora), jak i dużą firmę, która będzie (duże firmy, które będą) wdrażać ten system na szczeblu technicznym, z uwagi na systemy już u nich funkcjonujące;
- mali producenci, którzy w przeciwieństwie do dużych korporacji nie mają systemów identyfikacji i śledzenia, będą musieli stawić czoła olbrzymim kosztom operacyjnym, które mogą zagrozić przetrwaniu ich przedsiębiorstw. Tylko na Węgrzech wdrożenie systemu identyfikacji i śledzenia stanowi zagrożenie dla 30 000 miejsc pracy. Przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym elastyczne podejście nie oferuje rozwiązania, dzięki któremu małe przedsiębiorstwa mogłyby sobie poradzić z koniecznością doraźnej inwestycji środków.

W związku z powyższym Węgry wzywają Komisję, by dokładnie monitorowała szkodliwe skutki wprowadzenia nowego systemu, które niewątpliwie będą musieli ponieść mali producenci i ich pracownicy, oraz by jak najszybciej zaproponowała adekwatne rozwiązania, które pomogą te skutki złagodzić.

Węgry podtrzymują swoją wolę popierania wszelkich inicjatyw, których celem jest osiągnięcie wymiernych rezultatów w walce z paleniem i nielegalnym obrotem wyrobami tytoniowymi.

Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia sieci ATLAS	15627/17
Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia reakcji Unii Europejskiej na zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe, w sprawie ograniczania dostępu do prekursorów materiałów wybuchowych i w sprawie ochrony przestrzeni publicznej	15648/17
Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia współpracy Unia Europejska – Ukraina w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego	15615/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Danię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	14228/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Danię dorobku Schengen w dziedzinie systemu informacyjnego Schengen	14233/17
Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Islandię dorobku Schengen w dziedzinie systemu informacyjnego Schengen	14783/17
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie Umowy między Unią Europejską a Kanadą o przekazywaniu i wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) i addendum do tej decyzji	13672/1/17 REV 1
Oświadczenie Irlandii Delegacja Irlandii zauważa, że Rada ma zamiar podjąć decyzję upoważniającą do rozpoczęcia negocjacji w sprawie Umowy między Unią Europejską a Kanadą o przekazywaniu i wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera przed upływem 3 miesięcy od przedłożenia Radzie proponowanej decyzji. W tych wyjątkowych okolicznościach, świadoma znaczenia proponowanej decyzji Rady i uznając potrzebę umożliwienia jej szybkiego przyjęcia, delegacja Irlandii nie będzie – w tym przypadku – obstawać przy zachowaniu przysługującego jej trzymiesięcznego terminu na skorzystanie z możliwości powiadomienia przewodniczącego Rady o swoim zamiarze uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu proponowanej decyzji Rady zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.	

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo i Irlandia mają szczególną pozycję na mocy Protokołu nr 21 załączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Artykuł 3 Protokołu nr 21 stanowi, że Zjednoczone Królestwo i Irlandia mają 3 miesiące na podjęcie decyzji w sprawie uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu danego środka.

Protokół ten ma zastosowanie do proponowanej decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie Umowy między Unią Europejską a Kanadą o przekazywaniu i wykorzystywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) w celu zapobiegania terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom o charakterze międzynarodowym oraz walki z nimi.

Zjednoczone Królestwo wyraża ubolewanie, że nie dano mu przewidzianych w Traktatach pełnych trzech miesięcy na podjęcie decyzji w sprawie uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu przedmiotowego środka.

Niemniej w tym konkretnym przypadku Zjednoczone Królestwo poinformowało prezydencję, że będzie uczestniczyć w przyjęciu przedmiotowej decyzji Rady.

Konkluzje Rady i przedstawicieli państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wzajemnego połączenia pomiędzy elektronicznymi rejestrami testamentów	5305/18
Konkluzje Rady w sprawie rozwijania biur SIRENE w ramach systemu informacyjnego Schengen	15560/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2263 z dnia 7 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia Dz.U. L 324 z 8.12.2017, s. 51–51	13537/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2264 z dnia 7 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) Dz.U. L 324 z 8.12.2017, s. 52–52	14462/17
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/2265 z dnia 7 grudnia 2017 r. wykonująca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 324 z 8.12.2017, s. 53–54	15189/17
Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Zmiany 1 do Porozumienia o współpracy NAT-I-9406 między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską	14030/17

3585. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych/Handlu), które odbyło się w Buenos Aires (Argentyna) w dniach 10–13 grudnia 2017 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Pierwsze konkluzje Rady w sprawie 11. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu	15630/17
Drugie konkluzje Rady w sprawie 11. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu	15719/17

Przyjęcie aktów ustawodawczych po drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 11–14 grudnia 2017 r.)

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81–104	61/17 (15639/17)	nie dotyczy	nie dotyczy

3586. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Rolnictwa i Rybołówstwa), które odbyło się w Brukseli w dniu 11 i 12 grudnia 2017 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15–49	56/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: BE, NL

Oświadczenia Komisji

Dot. art. 1 – Rozwój obszarów wiejskich

- Przedłużenie obowiązywania programów rozwoju obszarów wiejskich

Wydatki związane z programami rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020 zatwierdzonymi zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 będą nadal kwalifikować się do wkładu z EFRROW, jeżeli zostaną wypłacone beneficjentom najpóźniej dnia 31 grudnia 2023 r. W swym wniosku dotyczącym następnych WRF Komisja uwzględni kontynuację wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich po 2020 r.

- Zarządzanie ryzykiem

Komisja potwierdza swój zamiar dokonania przeglądu funkcjonowania i skuteczności narzędzi zarządzania ryzykiem, które są obecnie objęte rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013, w kontekście swojego wniosku dotyczącego modernizacji i uproszczenia wspólnej polityki rolnej.

- Kary z tytułu inicjatywy Leader

Komisja potwierdza swój zamiar dokonania przeglądu skuteczności i proporcjonalności kar stosowanych w ramach inicjatywy LEADER objętych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 809/2014.

Dot. art. 2 – Rozporządzenie horyzontalne

- Rezerwa na wypadek kryzysów

Komisja potwierdza, że funkcjonowanie rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym oraz zwrot środków związanych z dyscypliną finansową, określone w art. 25 i art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zostaną poddane przeglądowi w kontekście opracowywania następnych WRF w celu umożliwienia skutecznej i szybkiej interwencji w sytuacjach kryzysu rynkowego.

- Jednorazowy audyt

Komisja popiera podejście oparte na jednorazowym audycie, co potwierdza jej wniosek dotyczący art. 123 nowego rozporządzenia finansowego. Komisja potwierdza również, że obecne ramy prawne dotyczące zarządzania wydatkami rolnymi i ich kontroli, ustanowione rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013, umożliwiają już takie podejście oraz że zostało to uwzględnione w jej strategii audytu na lata 2014–2020. W szczególności, jeśli opinia jednostki certyfikującej wydana zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 zostaje uznana za wiarygodną, Komisja uwzględni ją, oceniając konieczność audytu danej agencji płatniczej.

Dot. art. 3 – Płatności bezpośrednie

- Plan białkowy

Komisja potwierdza swój zamiar dokonania przeglądu sytuacji związanej z popytem i podażą w odniesieniu do białek roślinnych w UE i rozważenia możliwości opracowania „Europejskiej strategii dotyczącej białek roślinnych” w celu dalszego zachęcania do produkcji białek roślinnych w UE w sposób ekonomiczny i przyjazny dla środowiska.

Dot. art. 4 – Wspólna organizacja rynków produktów rolnych

- Dobrowolne programy ograniczania produkcji

Komisja potwierdza, że rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych zawiera już, w art. 219 i 221, niezbędną podstawę prawną pozwalającą jej, z zastrzeżeniem dostępności zasobów budżetowych, na zarządzenie zakłóceń na rynku oraz innym szczególnym problemom, w tym na szczeblu regionalnym, przy czym istnieje możliwość przyznania rolnikom bezpośredniej pomocy finansowej. Ponadto propozycja Komisji, by do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich dodać sektorowe narzędzie stabilizacji dochodów, umożliwi państwom członkowskim uwzględnienie w ich programach rozwoju obszarów wiejskich możliwości zrekompensowania rolnikom w określonym sektorze szkód w przypadku znacznego spadku ich dochodów.

Komisja potwierdza ponadto, że w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku lub ryzyka ich wystąpienia art. 219 pozwala jej na wprowadzenie programów, w ramach których pomoc Unii przyznawana jest producentom, którzy zobowiązują się dobrowolnie ograniczyć swoją produkcję, i wskazanie niezbędnych informacji dotyczących funkcjonowania takiego systemu (przykład: rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1612, Dz.U. L 242 z 9.9.2016, s. 4).

- Uznawanie transnarodowych organizacji międzybranżowych

Komisja przypomina, że przepisy dotyczące współpracy producentów związanej z uznawaniem transnarodowych organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, w tym niezbędnej współpracy administracyjnej między zainteresowanymi państwami członkowskimi, są obecnie określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/232. Stosowanie i adekwatność tych przepisów zostaną zweryfikowane w kontekście toczącego się procesu modernizacji i uproszczenia WPR.

- Nieuczciwe praktyki handlowe

Komisja potwierdza, że uruchomiła inicjatywę dotyczącą łańcucha dostaw żywności, która przechodzi obecnie różne etapy wymagane zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. Komisja podejmie decyzję w sprawie ewentualnego przedłożenia wniosku ustawodawczego po zakończeniu tej procedury, w miarę możliwości w pierwszej połowie 2018 r.

- Współpraca producentów

Komisja przyjmuje do wiadomości porozumienie pomiędzy Parlamentem a Radą dotyczące poprawek do art. 152, 209, 222 i 232. Komisja zauważa, że poprawki uzgodnione przez Parlament i Radę są istotne, a zostały przedstawione bez oceny skutków wymaganej w pkt 15 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa. Prowadzi to do niepożądanego braku pewności prawa i procedur o niemożliwych do przewidzenia skutkach i następstwach.

Ponieważ wszystkie te zmiany w stosunku do pierwotnego wniosku Komisji powodują znaczącą zmianę ram prawnych, Komisja z zaniepokojeniem odnotowuje, że niektóre nowe przepisy na korzyść organizacji producentów mogą wywołać skutek w postaci zagrożenia dla rentowności i dobra drobnych producentów rolnych oraz interesów konsumentów. Komisja potwierdza swoje zobowiązanie do utrzymania skutecznej konkurencji w sektorze rolnym i pełnej realizacji celów WPR określonych w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W związku z tym Komisja stwierdza, że zmiany uzgodnione przez współprawodawców przewidują jedynie bardzo ograniczoną rolę zarówno Komisji, jak i krajowych organów ochrony konkurencji w zakresie działania mającego na celu skuteczną ochronę konkurencji.

Ogólna zgoda Komisji w sprawie wniosku zbiorczego, w tym poprawek uzgodnionych przez Parlament i Radę, nie narusza ewentualnych przyszłych wniosków, jakie Komisja może przedstawić w tych dziedzinach w kontekście reformy wspólnej polityki rolnej na okres po 2020 r., i innych inicjatyw, które mają w szczególności rozwiązać niektóre kwestie uwzględnione w obecnym tekście uzgodnionym przez Parlament Europejski i Radę.

Komisja wyraża ubolewanie, że kwestia bardzo ograniczonej roli zarówno Komisji, jak i krajowych organów ochrony konkurencji w zakresie działania mającego na celu skuteczną ochronę konkurencji nie została w satysfakcjonujący sposób uwzględniona przez współprawodawców, oraz wyraża zaniepokojenie możliwymi skutkami tego ograniczenia dla rolników i konsumentów. Komisja zauważa, że tekst prawny należy interpretować w sposób spójny z Traktatem, w szczególności w odniesieniu do możliwości interwencji Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji w przypadkach dążenia przez organizacje producentów o dużym udziale w rynku do ograniczenia swobody działania ich członków. Komisja żałuje, że ta możliwość nie jest wyraźnie zagwarantowana w tekście prawnym.

Oświadczenie Niderlandów

Niderlandy są wdzięczne za prace, jakie prezydencja przeprowadziła w celu osiągnięcia kompromisu co do przepisów wniosku zbiorczego dotyczących rolnictwa. Niderlandy z zadowoleniem przyjmują wyniki prac w odniesieniu do rozporządzenia horyzontalnego, rozporządzenia w sprawie płatności bezpośrednich i rozporządzenia w sprawie polityki rynkowej i cenowej.

Niderlandy mają jednak obawy co do obniżenia progu szkód w ubezpieczeniach dotyczących zbiorów, zwierząt i roślin z 30% do 20%. Niderlandy mają obecnie dobrze działające szerokie ubezpieczenie od warunków pogodowych z progiem szkód w wysokości 30%. Jeżeli próg ten zostanie obniżony, trzeba będzie częściej dokonywać wypłat odszkodowań i będą one wyższe. Skutkiem tego będzie wzrost składki, co zagrozi uczestnictwu w szerokim ubezpieczeniu od warunków pogodowych. Ponadto z powodu tej zmiany dotacje do składki przejdą z kategorii zielonej Światowej Organizacji Handlu (WTO) do kategorii bursztynowej (zakłócającej handel). Z wyżej wymienionych powodów Niderlandy wstrzymują się od głosu w sprawie tego wniosku.

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego

- Nowe przepisy dotyczące organizacji producentów i prawa konkurencji (wspólna organizacja rynku)

Parlament Europejski przypomina, że zgodnie z art. 42 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) reguły konkurencji mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi tylko w zakresie określonym przez Parlament i Radę z uwzględnieniem celów wspólnej polityki rolnej (WPR) zapisanych w art. 39 tego traktatu.

Zgodnie z traktatem oraz z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej cele WPR są nadrzędne w stosunku do europejskiej polityki konkurencji. Rynki rolne nie są jednak wyłączone z zakresu stosowania prawa konkurencji. Dostosowanie reguł konkurencji do specyfiki rolnictwa należy do uprawnień współprawodawców, czyli Parlamentu Europejskiego i Rady.

W związku z tym Parlament Europejski w drodze omawianego rozporządzenia proponuje wyjaśnić związek między zasadami WPR, w szczególności rolą i zadaniami organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów, a stosowaniem europejskiego prawa konkurencji. Takie wyjaśnienie jest niezbędne ze względu na liczne niewiadome w kwestii stosowania tych zasad, a ponadto ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celu Unii, jakim jest umocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności. Propozycje Parlamentu Europejskiego bazują na zaleceniach zapisanych w sprawozdaniu Grupy Zadaniowej ds. Rynków Rolnych z dnia 14 listopada 2016 r. Zalecenia te opracowano na podstawie szeregu przesłuchań i uwag otrzymanych od wszystkich podmiotów w łańcuchu dostaw żywności: producentów, przetwórców i sprzedawców detalicznych.

Celem Parlamentu Europejskiego jest uproszczenie i wyjaśnienie warunków, na jakich organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów we wszystkich sektorach wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 mogą w imieniu swoich członków planować produkcję, wprowadzać towary do obrotu, negocjować umowy na dostawy produktów rolnych i optymalizować koszty produkcji. Wykonywanie tych zadań wymaga przede wszystkim stosowania przez te podmioty pewnych praktyk, w tym prowadzenia konsultacji wewnętrznych i wewnętrznej wymiany informacji handlowych. Dlatego proponuje się, by praktyki te nie były objęte zakazem zawierania porozumień antykonkurencyjnych, zapisanym w art. 101 ust. 1 TFUE, oraz by organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów prowadzące przynajmniej jeden rodzaj działalności gospodarczej mogły korzystać z odstępstwa od stosowania tego artykułu. Odstępstwo to nie jest jednak bezwzględne: organy ochrony konkurencji zachowują możliwość interweniowania, jeżeli uznają, że dane działania mogą uniemożliwiać konkurencję lub zagrażać osiągnięciu celów WPR.

Dlatego wyjaśniono rolę i zadania organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów oraz związek między tą rolą i zadaniami a prawem konkurencji. Bez uszczerbku dla prerogatyw instytucjonalnych Komisji Europejskiej Parlament Europejski jest zdania, że nowe przepisy nie wymagają dalszych wyjaśnień w formie wytycznych Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2396 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 oraz (UE) 2015/1017 w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz wprowadzenia usprawnień technicznych dla tego Funduszu i Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 34–52	58/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
--	-------	-------------------------	---

Oświadczenie Komisji w sprawie zwiększenia środków na program w ramach instrumentu „Łącząc Europę” o 225 mln EUR

W wyniku porozumienia politycznego między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie finansowania EFIS 2.0 kwota w wysokości 275 mln EUR zostanie przegrupowana z instrumentów finansowych instrumentu „Łącząc Europę”, co stanowi zmniejszenie w wysokości 225 mln EUR w porównaniu z wnioskiem Komisji.

Komisja potwierdza, że programowanie finansowe zostanie zmienione, aby uwzględnić odpowiednie zwiększenie środków na program w ramach instrumentu „Łącząc Europę” o 225 mln EUR.

W ramach rocznych procedur budżetowych na lata 2019–2020 Komisja przedstawi odpowiednie propozycje, aby zapewnić optymalną alokację tej kwoty w obrębie programu w ramach instrumentu „Łącząc Europę”.

Oświadczenie Rady w sprawie zarządzania

Rada nie postrzega obecności eksperta powołanego przez Parlament Europejski na posiedzeniach rad, takich jak rada kierownicza, za standardową cechę w odniesieniu do mechanizmów finansowania. Przypomina, że – w każdym razie – ekspert taki nie powinien uczestniczyć w podejmowaniu decyzji przez dany organ.

W tym kontekście Rada pragnie zwrócić uwagę na fakt, że w niniejszym przypadku podstawowym wymogiem obowiązującym radę kierowniczą w procesie podejmowania decyzji jest jednomyślność jej członków posiadających prawo głosu.

Oświadczenie Austrii, Belgii, Republiki Czeskiej, Danii, Finlandii, Francji, Niemiec, Irlandii, Niderlandów, Słowenii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa w sprawie ponownego wykorzystania spłat i dochodów z instrumentów finansowych ustanowionych na mocy poprzednich WRF

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii zawiera wyraźne zasady możliwego wykorzystania środków powracających z instrumentów finansowych. Zgodnie z art. 140 ust. 6 roczne spłaty na rzecz instrumentów finansowych można wykorzystać wyłącznie na ten sam instrument finansowy lub tę samą gwarancję budżetową, zaś dochody ujmowane są w budżecie jako dochody ogólne.

W kontekście bieżących dyskusji w sprawie zmiany rozporządzenia finansowego w podejściu ogólnym Rady nie zaproponowano żadnych zmian do tej ogólnej zasady. Chociaż – zgodnie z nowym przepisem proponowanym w art. 202 ust. 2 – pozostała kwota dochodów przeznaczonych na określony cel na mocy aktu podstawowego, który ma zostać uchylony lub przestaje obowiązywać, może zostać przeznaczona na inny instrument finansowy realizujący podobne cele, wspomniany przepis stanowi wyraźny wyjątek i odstępstwo od zasady ogólnej. Należy również zauważyć, że przepis ten nie ma jeszcze zastosowania.

W związku z powyższym wyżej wymienione państwa członkowskie chciałyby podkreślić, że finansowanie EFIS 2.0 kwotą 25 mln EUR ze spłat i dochodów z instrumentów finansowych w dziale 1a ustanowionych na mocy poprzednich wieloletnich ram finansowych (WRF) stanowi absolutny wyjątek i nie powinno być w żaden sposób postrzegane jako precedens dla przyszłego traktowania dochodów i spłat z instrumentów finansowych ustanowionych na mocy poprzednich WRF. Ewentualne przyszłe wnioski w sprawie wykorzystania środków powracających z instrumentów finansowych powinny zostać w pełni dostosowane do ogólnej zasady dotyczącej spłat i dochodów z instrumentów finansowych.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 7–14	55/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: UK
Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Wynik prac ICAO dotyczących wdrożenia globalnego środka rynkowego ma kluczowe znaczenie dla skuteczności tego środka oraz dla przyszłego wkładu sektora lotnictwa w realizację celów wynikających z porozumienia paryskiego. Ważne jest, by w pracach ICAO nadal uczestniczyły państwa członkowskie ICAO, operatorzy statków powietrznych oraz społeczeństwo obywatelskie. W tym kontekście ICAO będzie musiała działać całkowicie przejrzystie oraz terminowo informować wszystkie zainteresowane strony o postępach i decyzjach.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2360 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym Dz.U. L 337 z 19.12.2017, s. 1–5		14897/17	
Oświadczenie Rady i Komisji w sprawie kwestii dotyczących kontroli Rada i Komisja są zdania, że zajęcie się kwestią powszechnego występowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów turbota w Morzu Czarnym poprzez skuteczną realizację regionalnego planu działania na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w obszarze podlegającym GFCM ma wysoki priorytet. Środki w zakresie kontroli i monitorowania powinny być co najmniej utrzymane lub dalej zwiększane, jak to wskazano w oświadczeniu Bułgarii i Rumunii. Odnośne państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne wysiłki i poświęcić niezbędne zasoby na rzecz wzmocnienia swojego systemu kontroli oraz zapewnienia skuteczności środków, które zostały przyjęte. Komisja i przyszła prezydencja bułgarska w Radzie zorganizują w Bułgarii w 2018 r. wraz z GFCM konferencję wysokiego szczebla poświęconą rybołówstwu w Morzu Czarnym, tak aby ustanowić plan na kolejne dziesięć lat, który będzie zawierał konkretne działania na rzecz zrównoważonego rybołówstwa w Morzu Czarnym, zgodnie z projektem „Blacksea4fish”. Ponadto UE będzie dążyć do zapewnienia, by GFCM zwracała szczególną uwagę na pełne wywiązywanie się swoich członków i współpracujących podmiotów niebędących członkami GFCM z realizacji regionalnego planu działania na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w Morzu Czarnym, realizacji śródkresowej strategii na lata 2017–2020 przyjętej przez GFCM w 2016 r. oraz projektu „Blacksea4fish”, zgodnie z deklaracją z Bukaresztu.			

Oświadczenie Bułgarii i Rumunii

Bułgaria i Rumunia – w kontekście przyjęcia rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2018 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb w Morzu Czarnym, a także uznawszy znaczenie dalszego wdrażania solidnego systemu monitorowania, kontroli i nadzoru dla uzyskania zrównoważonego wykorzystania morskich zasobów rybołówstwa w Morzu Czarnym – zobowiązują się:

Prowadzić działania następcze i kontynuować wdrażanie w zakresie:

a) połowy turbota

- utrzymania upoważnień do połowów turbota na poziomie 116 dla Bułgarii i 48 dla Rumunii oraz minimalnego przydziału na statek;
- ustanowienia odpowiedniej liczby swoich wyznaczonych portów wyładunkowych – 8 dla Bułgarii i 10 dla Rumunii – tak aby usprawnić kontrolę wyładunków;
- dalszej realizacji rygorystycznej polityki rejestrowania wszystkich połowów, w tym poniżej 50 kg, w odpowiednich dziennikach połowowych, deklaracjach wyładunkowych i dokumentach sprzedaży na wszystkich upoważnionych statkach;
- utrzymania, co najmniej na poziomie z 2017 r., liczby inspekcji rynku i inspekcji na morzu, w tym podczas okresu zamkniętego, w oparciu o metodę oceny ryzyka i harmonogram uzgodniony z Komisją Europejską i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA);
- utrzymania lub zwiększenia w 2018 r. wspólnych działań inspekcyjnych koordynowanych przez EFCA, w tym kontroli na morzu, podczas wyładunków, na rynkach, a także monitorowania transportu drogowego ryb;
- monitorowania odrzutów w połowach *Rapana venosa*, tak aby ocenić wpływ na młode osobniki turbota i kolenia, w uzupełnieniu do przepisów wieloletniego planu zarządzania połowami turbota w Morzu Czarnym przyjętego przez GFCM;
- zapewnienia wszelkich dostępnych danych dotyczących rybołówstwa i danych biologicznych odnośnie do połowów turbota poczynawszy od roku 2010;
- zwiększenia o 10% kontroli na morzu dotyczących oznakowania i identyfikacji narzędzi połowowych biernych zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;
- monitorowania pod kątem statystycznym przywozu/wywozu turbota do i z Unii Europejskiej;
- prowadzenia prac z Komisją i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA) nad wdrażaniem zalecenia GFCM/41/2017/4 (wieloletni plan dotyczący turbota), a także wielu innych środków, które uznano za konieczne, aby zaradzić problemowi nierzetelnych raportów, nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów turbota w Morzu Czarnym oraz wprowadzania do obrotu ryb nielegalnie złowionych w tym regionie;

b) połowy kolenia

- utrzymania swoich odpowiednich połowów kolenia w 2018 r., tak by nie przekraczały poziomu ich połowów z 2015 r., oraz informowania Komisji co kwartał o działaniach podejmowanych z myślą o realizacji tego celu;
- dalszej realizacji przyjętej w 2016 r. rygorystycznej polityki zapisu wszystkich połowów, w tym poniżej 50 kg, w odpowiednich dziennikach połowowych, deklaracjach wyładunkowych i dokumentach sprzedaży na wszystkich upoważnionych statkach, a także statkach z przyłowami kolenia;
- przeprowadzenia w roku 2018 projektu pilotażowego dotyczącego odrzutów kolenia (minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony <90 cm);

c) dane dotyczące rybołówstwa

- z myślą o dalszym wzmocnieniu środków zarządzania rybołówstwem i ulepszeniu opinii naukowych odnośnie do Morza Czarnego Bułgaria i Rumunia zobowiązują się do zapewnienia danych dotyczących rybołówstwa i danych biologicznych dla wszystkich gatunków objętych ramami gromadzenia danych, tak aby wspierać wiedzę naukową w tym obszarze.

W związku z tym plany działania Bułgarii i Rumunii w zakresie kontroli na rok 2018 muszą spełniać wyżej wymienione wymogi.

Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do wniosku dotyczącego zmiany załącznika II do Protokołu dotyczącego obszarów szczególnie chronionych i różnorodności biologicznej w rejonie śródziemnomorskim na dwudziestym zwyczajnym posiedzeniu umawiających się stron Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego

14694/17

Decyzja Rady (UE) 2017/2423 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia UE–Turcja w odniesieniu do zmiany protokołu 2 do decyzji nr 1/98 Rady Stowarzyszenia WE–Turcja w sprawie systemu handlu produktami rolnymi Dz.U. L 343 z 22.12.2017, s. 67–69

14375/17

3587. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 11 grudnia 2017 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 11/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Unijny fundusz powierniczy »Bêkou« na rzecz Republiki Środkowoafrykańskiej – pomimo pewnych niedociągnięć początki budzą nadzieję”	15569/17
Konkluzje Rady w sprawie rocznego sprawozdania z 2016 r. na temat wdrażania drugiego unijnego planu działania w sprawie równości płci	15571/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2283 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie wspierania globalnego mechanizmu raportowania w zakresie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej oraz innej nielegalnej broni konwencjonalnej oraz amunicji w celu zmniejszenia ryzyka nielegalnego handlu nimi („iTrace III”) Dz.U. L 328 z 12.12.2017, s. 20–31	14327/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 328 z 12.12.2017, s. 19–19	14135/17
Konkluzje Rady w sprawie Demokratycznej Republiki Konga	15633/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2284 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie zapewnienia wsparcia państwom w regionach Afryki, Azji i Pacyfiku oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów w ich udziale w procesie konsultacji przygotowawczej grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych Dz.U. L 328 z 12.12.2017, s. 32–37	14554/17
Konkluzje Rady w sprawie Tajlandii	15583/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57–77	14866/1/17 REV 1

Oświadczenie Niemiec

Uwzględniając zasady stałej współpracy strukturalnej (PESCO), przedstawione w załączniku I do notyfikacji z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie tej współpracy, w szczególności zasady następujące:

Uczestniczące państwa członkowskie będą realizować swoje wiążące zobowiązania, potwierdzając, że ustanowienie i wdrożenie stałej współpracy strukturalnej będzie przebiegać w pełnej zgodności z postanowieniami TUE i załączonych do niego protokołów oraz w poszanowaniu przepisów konstytucyjnych państw członkowskich.

Udział w PESCO jest dobrowolny i nie ma wpływu na suwerenność poszczególnych państw.,

Niemcy oświadczają, że w ich rozumieniu przepisy decyzji Rady, w szczególności art. 3 ust. 1, w brzmieniu: „Aby zrealizować cele określone w art. 1 Protokołu nr 10 oraz zobowiązania, o których mowa w art. 2 tego Protokołu, uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkłady, które stanowią wypełnienie dalej idących zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez te państwa, jak określono w załączniku”, nie zmieniają treści zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 ust. 1 TUE i art. 2 Protokołu nr 10.

Niemcy zgadzają się na decyzję Rady przy założeniu, że taka zgoda nie stanowi uszczerbku dla przyszłych decyzji budżetowych niemieckiego Bundestagu i że nie może ona ograniczać lub zawęźać konstytucyjnej władzy legislatury w zakresie przyjmowania budżetu ani w żaden sposób nie można jej interpretować jako zgody na przeniesienie suwerennych praw Federalnej Republiki Niemiec na Unię Europejską.

Niemcy w pełni popierają PESCO jako ambitne, wiążące i inkluzywne europejskie ramy prawne dotyczące inwestowania w bezpieczeństwo i obronę terytorium i obywateli UE. PESCO zapewnia też niezbędne ramy polityczne dla wszystkich państw członkowskich umożliwiające ulepszenie ich odnośnych środków wojskowych i zdolności obronnych poprzez dobrze skoordynowane inicjatywy i konkretne projekty oparte na dalej idących zobowiązaniach.

Jako uczestniczące państwo członkowskie Niemcy będą realizowały bardziej wiążące zobowiązania, jak uzgodniono w notyfikacji z dnia 13 listopada 2017 r.

Oświadczenie Austrii

Austria wdroży przedmiotową decyzję zgodnie ze swoim ustawodawstwem budżetowym.

Oświadczenie Szwecji

Uwzględniając zasady stałej współpracy strukturalnej (PESCO), przedstawione w załączniku I do notyfikacji z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie tej współpracy, w szczególności zasady następujące:

Uczestniczące państwa członkowskie będą realizować swoje wiążące zobowiązania, potwierdzając, że ustanowienie i wdrożenie stałej współpracy strukturalnej będzie przebiegać w pełnej zgodności z postanowieniami TUE i załączonych do niego protokołów oraz w poszanowaniu przepisów konstytucyjnych państw członkowskich.

Udział w PESCO jest dobrowolny i nie ma wpływu na suwerenność poszczególnych państw,

Szwecja oświadcza, że w jej rozumieniu przepisy decyzji Rady, w szczególności art. 3 ust. 1, w brzmieniu: „Aby zrealizować cele określone w art. 1 Protokołu nr 10 oraz zobowiązania, o których mowa w art. 2 tego Protokołu, uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkłady, które stanowią wypełnienie dalej idących zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez te państwa, jak określono w załączniku”, nie zmieniają treści ani zakresu zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 ust. 1 TUE i art. 2 Protokołu nr 10.

Szwecja zgadza się na decyzję Rady przy założeniu, że taka zgoda nie stanowi uszczerbku dla przyszłych decyzji budżetowych parlamentu krajowego i że nie ogranicza ona ani nie zawęża konstytucyjnej władzy legislatury i że zgoda Szwecji na decyzję Rady nie może w żaden sposób być interpretowana jako zgoda na przeniesienie suwerennych praw Szwecji na Unię Europejską.

Szwecja w pełni popiera PESCO, przedstawione w notyfikacji z dnia 13 listopada 2017 r. jako ambitne, wiążące i inkluzywne europejskie ramy prawne dotyczące inwestowania w bezpieczeństwo i obronę terytorium i obywateli UE; PESCO zapewnia też niezbędne ramy polityczne dla wszystkich państw członkowskich umożliwiające ulepszenie ich odnośnych środków wojskowych i zdolności obronnych poprzez dobrze skoordynowane inicjatywy i konkretne projekty oparte na dalej idących zobowiązaniach.

Jako uczestniczące państwo członkowskie Szwecja będzie realizowała bardziej wiążące zobowiązania, jak uzgodniono w notyfikacji z dnia 13 listopada 2017 r.

Konkluzje Rady pt. „Osiąganie zrównoważonego dobrobytu sprzyjającego włączeniu społecznemu przez handel i inwestycje: aktualizacja wspólnej strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej”

15573/17

3588. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Ogólnych), które odbyło się w Brukseli w dniu 12 grudnia 2017 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (UE, Euratom) 2017/2461 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Rady Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 36–37	14966/17
Konkluzje Rady w sprawie mechanizmu współpracy i weryfikacji	15587/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2302 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie wsparcia działań OPCW z myślą o udzieleniu pomocy w oczyszczaniu dawnego składu broni chemicznej w Libii w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U. L 329 z 13.12.2017, s. 49–54	14467/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2303 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie wsparcia stałego wykonywania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) oraz decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-33/DEC.1 dotyczącej zniszczenia broni chemicznej należącej do Syrii, w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U. L 329 z 13.12.2017, s. 55–60	14914/17
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej oraz w Stałej Grupie Wysokiego Szczebla Wspólnoty Energetycznej (Prisztina, 14 grudnia 2017 r.)	15124/17

Oświadczenie Litwy

Jedną z kwestii przewidzianych w porządku posiedzenia Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej 14 grudnia 2017 r., na temat której należy zająć stanowisko w imieniu Unii Europejskiej, jest zatwierdzenie decyzji Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w sprawie przyjęcia Republiki Białorusi do Wspólnoty Energetycznej jako obserwatora.

Litwa pragnie zwrócić uwagę państw członkowskich i Komisji Europejskiej na kontekst, który jest ważny, jeśli chodzi o wniosek Białorusi, by przyznać jej status obserwatora przy Wspólnocie Energetycznej, w szczególności kwestię poszanowania przez Białoruś najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego podczas budowy elektrowni jądrowej w Ostrowcu, tuż przy granicy Litwy i UE.

Do tej pory proces ten nie był przejrzysty, a właściwe organy konwencji z Espoo i Aarhus uznały, że dochodziło do łamania międzynarodowych umów w sprawie udziału obywateli i oceny oddziaływania na środowisko. Biorąc pod uwagę te okoliczności, jest oczywiste, że elektrownia jądrowa w Ostrowcu stanowi wielowymiarowe zagrożenie nie tylko dla Litwy, ale także dla całej UE. Uznała to również niedawno Komisja Europejska.

Mimo że Białoruś zobowiązała się do przeprowadzenia testów warunków skrajnych w 2011 r., było to stale odkładane na później. Dopiero po długich i trwałych naciskach Litwy i UE Białoruś przedstawiła wreszcie, na początku listopada 2017 r., swoje ostateczne sprawozdanie Komisji Europejskiej. Podkreślić jednak należy, że złożenie sprawozdania krajowego jest jedynie pierwszym krokiem procedury oraz warunkiem wstępnym rozpoczęcia procesu wzajemnej oceny prowadzonej przez grupę ekspertów z państw członkowskich UE, którzy dokonają przeglądu sprawozdania krajowego, postawią pytania, odwiedzą dane miejsca i ostatecznie wydadzą zalecenia dla Białorusi. Fakt złożenia sprawozdania krajowego nie zapewnia żadnych informacji na temat kwestii bezpieczeństwa. W związku z tym zdecydowanie podtrzymujemy swoje stanowisko, zgodnie z którym postępy jedynie proceduralne nie są wystarczające do rozpoczęcia współpracy UE z Białorusią w formatach dwustronnym lub wielostronnym.

Litwa konsekwentnie domaga się, by wszelka współpraca i dialog z Białorusią w dziedzinie energii były uzależnione od postępów we wdrażaniu najwyższych standardów bezpieczeństwa jądrowego i by Komisja konsekwentnie podtrzymywała to samo stanowisko. Oczywiście jest, że niedawne postępy proceduralne zostały osiągnięte jedynie dzięki temu warunkowemu podejściu, co wyraźnie pokazuje, że konieczne jest utrzymanie go, jeśli chcemy osiągnąć prawdziwe postępy w realizacji testów warunków skrajnych i jeżeli Białoruś ma wdrożyć przyszłe zalecenia. Chociaż status obserwatora nie daje żadnych praw głosu i nie tworzy żadnych praw i obowiązków porównywalnych do tych, jakie mają umawiające się strony, jednak przyznanie tego statusu stanowiłoby wyraźny i silny sygnał polityczny UE przyjmującej Białoruś do międzynarodowej organizacji utworzonej przez Unię i zatwierdzałoby tym samym jej praktyki w zakresie energii, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego.

W związku z tym Litwa zdecydowanie sugeruje wycofanie tego punktu z porządku obrad Rady Ministerialnej. Kwestię przyznania statusu obserwatora można by rozważyć podczas 16. posiedzenia Rady Ministerialnej jesienią 2018 r., po dokonaniu wiosną 2018 r. oceny sprawozdania i przygotowaniu zaleceń.

3590. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii), które odbyło się w Brukseli w dniu 18 grudnia 2017 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady pt. „Ekoinnowacje: umożliwienie przejścia do gospodarki o obiegu zamkniętym”	15811/17

Oświadczenie Republiki Czeskiej

W duchu konsensusu Republika Czeska poparła konkluzje Rady w zatwierdzonej formie. Jednak podczas całej procedury negocjacji Republika Czeska wyrażała obawy w związku z odniesieniami do nowych inicjatyw (w szczególności ustanowienia „kryteriów produktu dotyczących zrównoważonego charakteru i obiegu zamkniętego i ich stosowania”) w całym tekście. Republika Czeska pragnie podkreślić znaczenie istniejących instrumentów oraz ich efektywności administracyjnej. Wszelkie nowe instrumenty należy tworzyć dopiero po przeanalizowaniu istniejących instrumentów pod kątem ich wpływu na zrównoważony charakter i obieg zamknięty produktów. Republika Czeska uważa, że istniejące instrumenty już spełniają niezbędne wymogi. Ponadto należy wziąć pod uwagę fakt, że tworzenie nowych instrumentów mogłoby być nie tylko kosztowne, lecz również dezorientujące zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla konsumentów.

Podkreślając, że oznakowania ekologiczne UE i EMAS istnieją od 25 lat, Republika Czeska uważa, że należy wykorzystać doświadczenia związane z wdrażaniem instrumentów mających tak długą historię. W tym kontekście Republika Czeska jest przekonana, że konieczne jest korzystanie przede wszystkim z już istniejących instrumentów, które okazały się skuteczne ¹.

W tym względzie Republika Czeska pragnie również zwrócić się do Komisji o dokonanie oceny wyników etapu pilotażowego dotyczącego opracowania śladu środowiskowego produktu (PEF) oraz śladu środowiskowego organizacji (OEF). Republika Czeska pragnie w związku z tym podkreślić, że niezbędne jest zadbanie o to, by dobrowolne systemy PEF i OEF dostarczały dokładnych danych środowiskowych, które mogą być mierzone i porównywane.

¹ 11312/17 – COM(2017) 355 final; Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 122/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE.

Decyzja Rady upoważniająca Komisję Europejską do podjęcia rokowań w imieniu Unii Europejskiej w sprawie odnowienia protokołu do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów z Wyspami Świętego Tomasza i Książęcą	15635/17
Oświadczenie Komisji Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do podjęcia rokowań musiała wskazywać materialną podstawę prawną.	
Oświadczenie Komisji W związku z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa Komisja w pełni uznaje znaczenie zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza i w konsekwencji – potrzeby zapewnienia właściwej realizacji koncepcji nadwyżki, zgodnie z art. 62 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), zwłaszcza gdy umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i powiązane protokoły regulują dostęp unijnej floty zewnętrznej do zasobów rozmieszczonych w wodach kraju partnerskiego. Jednak biorąc pod uwagę art. 64 UNCLOS i art. 31 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja uważa, że koncepcja nadwyżki ma w mniejszym stopniu zastosowanie do działalności połowowej eksploatującej gatunki daleko migrujące, gdy cele i środki zarządzania (zasady priorytetowego dostępu; ograniczenia połowu, zdolności lub nakładu; a także – w stosownych przypadkach – klucze podziału) muszą być przede wszystkim ustalone na szczeblu regionalnym lub subregionalnym przez umawiające się strony odpowiednich regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem przy należyтым uwzględnieniu właściwych opinii naukowych.	
Decyzja Rady (UE) 2017/2456 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną, określającej warunki uczestnictwa Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 23–24	11964/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2457 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu, określającej warunki uczestnictwa Arabskiej Republiki Egiptu w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 25–26	11965/17

Decyzja Rady (UE) 2017/2458 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Unią Europejską a Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim, określającej warunki uczestnictwa Jordąńskiego Królestwa Haszymidzkiego w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 27–28	11966/17
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2466 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1388/2013 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 1–6	15430/17
Decyzja Rady (UE) 2018/15 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany załącznika XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG Dz.U. L 4 z 9.1.2018, s. 13–15	14040/17
Decyzja Rady (UE) 2018/4 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG, w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu EOG Dz.U. L 2 z 5.1.2018, s. 5–10	14036/17
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2408 z dnia 18 grudnia 2017 r. upoważniająca Republikę Łotewską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 342 z 21.12.2017, s. 8–9	15364/17
Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2017/2409 z dnia 18 grudnia 2017 r. upoważniająca Szwecję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego od energii elektrycznej zużywanej przez gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorstwa w sektorze usług w niektórych rejonach w północnej Szwecji zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE Dz.U. L 342 z 21.12.2017, s. 10–12	15365/17
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 10/2017 pt. „Unijne wsparcie dla młodych rolników powinno być lepiej ukierunkowane, tak aby zapewniało rzeczywisty wkład w wymianę pokoleń”	15238/17

Decyzja Rady (UE) 2017/2462 z dnia 18 grudnia 2017 r. upoważniająca Luksemburg i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Gruzji i Republiki Południowej Afryki do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 38–40	13581/17
Oświadczenie Belgii, Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Luksemburga, Austrii i Polski Gdy Unia Europejska przyjmuje wewnętrzne akty ustawodawcze i na tej podstawie wykonuje wyłączną kompetencję zewnętrzną, państwa członkowskie związane tymi aktami ustawodawczymi uczestniczą w aktach, które Unia przyjmuje w ramach tej kompetencji zewnętrznej. W kontekście przedmiotowej decyzji wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej związane rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącym jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, uczestniczą zatem w przyjęciu decyzji upoważniającej Luksemburg i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Gruzji i Republiki Południowej Afryki do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.	
Decyzja Rady (UE) 2017/2463 z dnia 18 grudnia 2017 r. upoważniająca Chorwację, Niderlandy, Portugalię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie San Marino do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 41–42	13585/17
Oświadczenie Belgii, Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Luksemburga, Austrii i Polski Gdy Unia Europejska przyjmuje wewnętrzne akty ustawodawcze i na tej podstawie wykonuje wyłączną kompetencję zewnętrzną, państwa członkowskie związane tymi aktami ustawodawczymi uczestniczą w aktach, które Unia przyjmuje w ramach tej kompetencji zewnętrznej. W kontekście przedmiotowej decyzji wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej związane rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącym jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, uczestniczą zatem w przyjęciu decyzji upoważniającej Chorwację, Niderlandy, Portugalię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie San Marino do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.	

Decyzja Rady (UE) 2017/2424 z dnia 18 grudnia 2017 r. upoważniająca Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Chile, Islandii i Bahamów do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę Dz.U. L 343 z 22.12.2017, s. 70–72	13586/17
Oświadczenie Belgii, Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Luksemburga, Austrii i Polski Gdy Unia Europejska przyjmuje wewnętrzne akty ustawodawcze i na tej podstawie wykonuje wyłączną kompetencję zewnętrzną, państwa członkowskie związane tymi aktami ustawodawczymi uczestniczą w aktach, które Unia przyjmuje w ramach tej kompetencji zewnętrznej. W kontekście przedmiotowej decyzji wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej związane rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącym jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, uczestniczą zatem w przyjęciu decyzji upoważniającej Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Chile, Islandii i Bahamów do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.	
Decyzja Rady (UE) 2017/2464 z dnia 18 grudnia 2017 r. upoważniająca Austrię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Panamy, Urugwaju, Kolumbii i Salwadoru do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 43–45	13587/17
Oświadczenie Belgii, Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Luksemburga, Austrii i Polski Gdy Unia Europejska przyjmuje wewnętrzne akty ustawodawcze i na tej podstawie wykonuje wyłączną kompetencję zewnętrzną, państwa członkowskie związane tymi aktami ustawodawczymi uczestniczą w aktach, które Unia przyjmuje w ramach tej kompetencji zewnętrznej. W kontekście przedmiotowej decyzji wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej związane rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącym jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, uczestniczą zatem w przyjęciu decyzji upoważniającej Austrię i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Panamy, Urugwaju, Kolumbii i Salwadoru do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.	

Konkluzje Rady w sprawie zarządzania tożsamością	15862/17
Decyzja Rady (UE) 2018/13 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Serbia w odniesieniu do udziału Serbii w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej w charakterze obserwatora oraz w odniesieniu do warunków tego udziału, w ramach rozporządzenia (WE) nr 168/2007 Dz.U. L 4 z 9.1.2018, s. 5–8	9876/16
Decyzja Rady (UE) 2018/14 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Albania w odniesieniu do udziału Albanii, w charakterze obserwatora, w pracach Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w odniesieniu do warunków tego udziału, w ramach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 168/2007 Dz.U. L 4 z 9.1.2018, s. 9–12	9877/16
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej, w kwestiach objętych jej kompetencjami, na najbliższych trzech posiedzeniach Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej, w tym na powiązanych posiedzeniach międzysesyjnych	14970/17
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji z Global Green Growth Institute dotyczących porozumienia w sprawie ustaleń w odniesieniu do członkostwa Unii Europejskiej	14875/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2371 z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) Dz.U. L 337 z 19.12.2017, s. 34–34	15055/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2434 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji Wspólnej Rady dotyczącej regulaminów wewnętrznych Wspólnej Rady i Wspólnego Komitetu Dz.U. L 344 z 23.12.2017, s. 26–35	14298/17

Decyzja Rady (UE) 2017/2433 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Podkomitecie ds. Ceł utworzonym na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w odniesieniu do zastąpienia Protokołu I do tego Układu, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, nowym protokołem, który odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia Dz.U. L 344 z 23.12.2017, s. 21–25	14140/17
Decyzja Rady (UE) 2017/2425 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu ustanowionym na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony, które to stanowisko dotyczy przedstawionego przez Republikę Mołdawii wyczerpującego harmonogramu wdrożenia tego układu w dziedzinie zamówień publicznych Dz.U. L 343 z 22.12.2017, s. 73–76	14583/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2370 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wsparcia haskiego kodeksu postępowania i nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U. L 337 z 19.12.2017, s. 28–33	11474/17

Procedury pisemne zakończone w dniu 21 grudnia 2017 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2467 z dnia 21 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 7–54	15659/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2426 z dnia 21 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie Dz.U. L 343 z 22.12.2017, s. 77–77	15711/17
Decyzja Rady (WPZiB) 2017/2427 z dnia 21 grudnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii Dz.U. L 343 z 22.12.2017, s. 78–78	15126/17
Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2415 z dnia 21 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 356/2010 wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii Dz.U. L 343 z 22.12.2017, s. 33–34	15286/17